

rer dels Teixidors agafava 93 pams començant per l'aresta del xamfrà entre aquell carrer i el del Barrinou. D'aquest mateix xamfrà seguint pel carrer del Barrinou si comptem 48 pams tindrem l'amplada de l'edifici.

Es veu que les coses de l'Hospital no marxaven pas massa bé per quant el 23 de febrer de l'any 1846 es tingué de nomenar una junta anomenada Junta Municipal de Beneficència. Era formada per Josep Anton Alós, alcalde president; Dr. Pau Camps, prev. ecònom; Climent Puig, regidor degà; Francesc Carvi, prev. i beneficiat d'aquesta Col·legiata; Francesc Comabella, hisendat; Manuel Ferrer, prior de l'Hospital; Pere Soler, metge; Joan Bta. Gay, cirurgià; Pere Mas, dipositari de l'Hospital i Pau Arimany i Aran, secretari de la junta. Aquesta celebrà diverses sessions ocupant-se del fatal estat i de la decadència de les rendes d'aquell establiment, que tot plegat el posava pròxim a una total ruïna si no es procurava reviscolar amb tota cura ¹⁵.

Conveniren tots els vocals en instal·lar-hi les germanes de la Caritat que a la vegada podrien dedicar-se a l'ensenyança, molt descuidada en aquella època. Així ho van proposar a l'Ajuntament i aquest ho aprovà. La Junta de Beneficència es posà de seguida en relació amb la Mare Joaquina de Mas i de Vedruna que residia a Vich. Accedí amb molta atenció i emprengué un viatge a Balaguer per enterar-se minuciosament de l'estat i circumstàncies de l'Hospital i cercar recursos i mitjans necessaris per a executar la fundació conforme havia fet ella mateixa a Vich, Barcelona, Cardona, Moyà, Torelló i altres poblacions de Catalunya.

Havent-se l'Ajuntament i Junta de Beneficència posat d'acord amb dita Mare fundadora es formalitzà la convenient escriptura de contracte el dia 15 de maig del mateix any, la qual fou aprovada pel vicari general i governador de la Diòcesi d'Urgell i pel cap polític de la província. Seguidament es distribuïren tots els vocals en diverses comissions ocupant-se de l'arranjament de l'edifici per a fer-hi les obres necessàries per al dormitori de les germanes i altres dependències, arranjant les sales dels malalts i les de l'ensenyança de les noies i per fi comprant tots els

mobles, robes, joies i altres efectes necessaris tant per l'establiment de l'Hospital com per l'església.

Quan estigué tot disposat s'escriu a la Mare fundadora, la qual vingué de seguida en companyia de cinc germanes anomenades Vicenta Coders de Santa Caterina, natural de Barcelona, que fou la superiora, Francisca Passarell de la Concepció, natural de Moyà, per a l'ensenyança, Teresa Monist de la Concepció, natural de Vich, també per a l'ensenyança, Raimonda Ribes de Sant Ramon, natural de Torelló, per a cuidar i assistir malalts i Concepció Colomer de Sant Lluís, natural de Manresa, per al mateix objecte.

El 28 de juny de 1846 es verificà la fundació i instal·lació de les germanes a l'Hospital per cuidar malalts i educar les noies amb alegria i aplaudiment general de tota la ciutat, quals habitants comparagueren a l'església parroquial on s'hi cantà un ofici amb assistència de la comunitat, de l'Ajuntament, de les germanes esmentades i de la Mare fundadora. Després es féu una processó que es dirigí a l'Hospital i anant les germanes al mig de la comunitat s'adreçaren a llur destí entre càntics, músiques i repic general de campanes. Arribant a l'Hospital es cantà un Te-deum en acció de gràcies.

Explicat el fet de la vinguda de les monges, potser el fet de més transcendència per a l'Hospital, passem a relatar els pactes que van tenir l'Ajuntament i la superiora. Segons còpia de l'escriptura ¹⁶ dita concòrdia o conveni, feta el ter. de maig de l'any 1846, s'establí que Na Joaquina de Mas i de Vedruna o la que succeís en la superioritat venia obligada a tenir continuament cinc germanes hàbils i útils, o sigui tres per als malalts i dues per a l'ensenyança. L'assistència dels malalts havia d'ésser "esmerada i curiosa com tenen acreditat a tot arreu les dites germanes." L'ensenyança consistiria en doctrina cristiana, fer mitja, cosir, fer canemàs, brodar en seda i en or, llegir i escriure. Els exercicis religiosos, hores d'ensenyament i llibres de lectura haurien d'ésser objecte d'un reglament que farien les germanes mateixes i que l'Ajuntament aprovaria. Les germanes tindrien cura també de la sagristia, neteja i recomposició de les robes de

¹⁵ Arxiu municipal de Balaguer, *Llibres de coses memorables i de exemplars de la ciutat de Balaguer*, pàgines 94-95.

¹⁶ Arxiu municipal de Balaguer, estant P., carpeta 38.